

posted by Willant on 4. august 2008 - 21:18
14.02.2009 - posledná úprava článku.

[Hore Ipľom, Dolu Hronom](#) [1]

Leto si niektorí z nás spájajú s pohodou, oddychom, "ničnerobením", iní s myšlienkami na úlohy, ktoré nestihli, alebo ktoré ich ešte iba čakajú. Medzi nami sú aj kolegovia, ktorí si letné mesiace vychutnávajú zo sedla bicyklov. Ján Machaj, Alexander Mišovič, František Sklenár a Ondrej Tóth sa od 25. do 29. júna vybrali objavovať zákutia tokov druhej a tretej najdlhšej rieky Slovenska. Prinášame vám ich rozprávanie.

HORE IPLŔOM, DOLU HRONOM

V januári tohto roka nás cyklopriatelia zo Zvolena oslovili, aby sme sa 28. a 29. júna pridali na dvojdňový výlet pod názvom CykloHron 2008. Túto ponuku sme na schôdzi nášho cykloklubu CTK Burda Štúrovo posúdili a rozhodli sme sa pridať. Navrhovanú trasu sme si však predĺžili o niekoľko sto kilometrov tým, že sme sa na stretnutie vybrali už skôr, a to kopírovaním toku Ipľa, až k jeho prameňu. Svojim rozsahom sa tento výlet stal ťažiskovou tohtoročnou akciou nášho klubu.

25. JÚNA SME VYŠTARTOVALI ZO ŠTÚROVA (112 M. NAD MOROM)

SMEROM K PRAMEŇU IPLA. Predsavzali sme si, že túto akciu nebudeme považovať za preteky, ale ak sme chceli dodržať časový rozpis, nemohli sme sa flákať. Prvý deň sme na trase cez Kamenicu nad Hronom, Šahy, Slovenské Ďarmoty, Lučenec, Kalinovo, Poltár a Málinec prekonali 183 km. Bola to dlhá etapa, ale chceli sme sa čo najviac priblížiť k prameňu Ipľa. Za zmienku stojí prekročenie hranice do Maďarska v Slovenských Ďarmotách. Asi 25 km po prekonaní hranice sme prechádzali cez najdlhšiu dedinu u našich južných susedov - Ludányhalászi.

Po maďarskom území sme pokračovali do dedinky Ipolytarnóc, za ktorou sme opustili Maďarsko a prišli sme do dediny Kalonda. Bol to pekný, nížinný a pokojný úsek bez hustej automobilovej premávky, čo nám ako cyklistom vyhovuje. Od Kalondy smerom na Poltár začal terén mierne stúpať a napriek tomu, že sme mali v nohách už vyše sto kilometrov, čakalo nás stúpanie do kopcov. Aj tok

Hore Ipľom, Dolu Hronom

Zverejnené na Turisticko-informačná stránka Štúrova (<http://sturovo.com/drupal>)

Ipľa tam mení charakter, čím viac stúpa terén a čím bližšie k prameňu, tým je tok užší a rýchlejší. Za obcou Málinec sme sa na chvíľu zastavili pri vodnej nádrži, ktorej priehradný múr má výšku 48,5 m a slúži ako zásobáreň pitnej vody. Ďalších 20 km rieky Ipel' možno nazvať bystrinou, na tomto úseku prekonáva výškový rozdiel 700 m. Napokon sme dorazili do cieľa prvej etapy v Látkach (950 m. nad morom). Ubytovali sme sa a spláchli sme zo seba únavu a prach z ciest. Vzhľadom na to, že náklady sme si hradili z vlastného vrečka, pred luxusným ubytovaním sme uprednostnili jednoduché chaty a penzióny. Jedinou podmienkou bola sprcha a posteľ...

Spolu s nami šliapali do pedálov aj bývalí kolegovia z areálu - Július Ferenčík (ktorý hneď v prvý deň „chytil“ 4 defekty), Attila Koréh, Bohuš Mišovič a Ladislav Juhász. Mali sme oblečené tričká s logom Smurfit Kappa a nápisom „Hore Ipľom, dolu Hronom“. Na trasu dlhú 515 km sme sa pripravili zodpovedne, od jari sme pravidelne trénovali a mali sme aj sprievodné vozidlo, za volantom ktorého sme sa striedali.

NA DRUHÝ DEŇ RÁNO SME SA STÚPANÍM VYBRALI 5 KM PEŠO K PRAMEŇU IPL'A. Prameň tejto riečky leží vo výške 1050 m. n. m. Je chránený prístreškom a dá sa z neho pokojne napiť, čo sa o dolnom toku už povedať nedá. Vrátili sme sa späť do chaty, naobedovali sme sa a o jednej popoludní sme sa vydali na krátky, ale kopcovitý 70-kilometrový úsek z Látok cez Kokavu nad Rimavicou, Klenovec, Hnúšťa a Tisovec do Prednej Hory. K prameňu Hrona sme boli čoraz bližšie.

Na tretí deň sme ráno o deviatej opustili Prednú Horu a dostali sme sa do Červenej Skaly. Odtiaľ sme sa vydali na Kráľovu Hoľu, ktorá leží v nadmorskej výške 1 946 m. Na úseku 12 km sme museli prekonať prevýšenie asi 1 000 m. Stúpanie na Kráľovu Hoľu vedie strmou, kamenistou cestou, na ktorej nám poskakovali kolesá. Niektorí z nás sme toho mali už plné zuby a najradšej by sme bicykle šmarili dolu jarkom. V doline bolo takmer 30 stupňov a na vrchole iba 13. Výhľad z Kráľovej Hole nám vrátil sily a chuť objavovať ďalšie krásy prírody.

Z tohto vrcholca Nízkyh Tatier sa otvára nádherný výhľad do okolitých údolí. Spolu s nami sa pohľadmi kochalo pomerne veľa turistov, najmä z Čiech. Podvečer sme sa vrátili do doliny, do pohronskej dediny Telgárt. Po ubytovaní sme sa prešli po dedine a dostali sme sa až k prameňu Hrona. Hron je po Váhu druhá najdlhšia rieka Slovenska (298 km). Pramení v nadmorskej výške 980 m a ústi do Dunaja pri Štúrove v nadmorskej výške 112m.

Po raňajkách o pol ôsmej sme sa na štvrtý deň našej púte opäť presunuli k prameňu Hrona, kde sme sa zväčša so zvolenskými cyklistami, ktorí prišli vlakom a pripojili sme sa k ich dvojdňovému programu CykloHron 2008. Odtiaľ sme sa spoločne vydali na cestu popri toku rieky cez Polomku, Hronec, Brusno a Hronsek až do Zvolena (119 km). Večer sme spoločne zbilancovali zážitky a vymenili sme si skúsenosti. Posledným dňom našej cyklotúry bola nedeľa. Po raňajkách sme sa o 7:15 h stretli so Zvolenčanmi a z námestia sme vyrazili na poslednú, 145 km dlhú etapu s cieľom v Štúrove.

Prechádzali sme cez Žiar nad Hronom, Hronský Beňadik, Levice, Bíňu, Malú nad Hronom až k ústiu Hrona, odkiaľ sme sa zakrátko dostali domov, do Štúrova. Hron je úplne iná rieka ako Ipel'. Na hornom úseku neprúdi tak rýchlo, tečie pokojnejšie, pozvoľna klesá a tiahne sa krajinou. Roviny v dolnom toku sú možno trochu jednotvárne, ale po odbočení v Kameníne smerom na Malú nad Hronom sme zvolenským priateľom ukázali veľmi pekný úsek.

ČASŤ DOVOLENKY SME STRÁVILI V SEDLE BICYKLOV. NAŠ VÝLET SA VYDARIL A PRIALO NÁM AJ POČASIE. Okrem sledovania zmien prírodného charakteru krajiny sme sa na ceste stretali s miestnymi ľuďmi. Celkovo sa dá povedať, že Poiplie nám pripadalo chudobnejšie ako Pohronie. Ipeľ preteká prevažne poľnohospodárskym krajom, kým okolo Hrona je viac priemyslu. Ale aj v chudobnejšom kraji žijú prajní ľudia a ak sme potrebovali nejakú pomoc, vždy sme sa stretli s ochotou a povzbudením. V našich oranžových tričkách s logom firmy sme chodievali aj na večeru a ľuďom sme odpovedali na otázky, aká je naša firma a čo v nej vyrábame. Týmto by sme sa chceli poďakovať vedeniu firmy za podporu. O čom sa cyklisti rozprávajú večer pri ohni? O tom, kto ako vládol, čo sme dosiahli a čo nás čaká na druhý deň. Vzájomne sme si dodávali sily. Na rovine sa vieme "potiahnuť", pretože ten, kto má viac sily, rozráža vzduch ostatným v závese, ale kopce musí každý vyšliapať sám za seba. Ťažké krízy sme nezažili, vďaka poctivej jarnej príprave sme týchto vyše 500 kilometrov zvládli. Kto chce podať podobný výkon, musí mať v nohách aspoň 1 500 km. Na niektorých úsekoch vyhovovalo každému iné tempo. Sme zvyknutí, že ak niekto „odskočí“, po 30 až 50 km zastaví, počká na ostatných a spolu pokračujeme ďalej. Pre nás päťdesiatnikov je náročný najmä kopcovitý terén, ale v cieľi máme vždy skvelý pocit, že sme zvládli, čo sme si predsavzali.

Veľkú úlohu okrem kondície zohráva aj mentálne nastavenie človeka, pevná vôľa a chuť niečo dokázať. Kondícia sa nedá oklamať, dá sa získať iba stovkami tréningových kilometrov. Ako členovia cykloklubu s tým máme mnohoročné skúsenosti.

Vlani sme sa napríklad vybrali do českého Bruntálu, družobného mesta Štúrova. Vyše 360 km sme prekonali za dva dni. Bruntálska delegácia nás už čakala s večerou. Mysleli si, že ako delegácia zo Štúrova prídeme autami, my sme sa však pred radnicou objavili na bicykloch, premočení od dažďa. Namiesto k stolu s večerou sme zamierili do spŕch...

TOHTOROČNÉ LETO UZAVRIEME TROJDŇOVÝM VÝJAZDOM OKOLO BALATONU.

Vyberieme sa tam počas posledného augustového víkend. Rovnako ako minulý rok bude náš klub

Hore Iplom, Dolu Hronom

Zverejnené na Turisticko-informačná stránka Štúrova (<http://sturovo.com/drupal>)

CTK Burda Štúrovo aj v tomto roku organizovať pre obyvateľov mesta cyklistické preteky na trasách dlhých 50 km, 85 km a 120 km. Prihlásiť sa môže ktokoľvek, aj celé rodiny. Presný termín včas oznámime. Toto podujatie nie sú preteky (i keď poradie účastníkov budeme zaznamenávať), motívom je pritiahnúť k tomuto krásnemu športu ľudí, ktorým nie je ľahostajný ich životný štýl. My sme to dokázali a odmenou je pozitívne myslenie a celkový dobrý pocit zo života.

**zážitky Alexandra Mišoviča a Jána Machaja
zaznamenal ROBERT KISS - foto archív A. Mišoviča**

**Adresa zdroja (modified on 14.02.2009 -
22:23):**<http://sturovo.com/drupal/content/hore-iplom-dolu-hronom>

Odkazy

[1] <http://sturovo.com/drupal/content/hore-iplom-dolu-hronom>